

underbalance, og den var ikke særlig høj: I 1911 79 Mill. Kr., i 1912 136, i 1913 134 Mill. Kr., men til Dækning af denne Underbalance havde vi vore Tjenesteydelser og vor Gevinst ved Handel paa Udlandet. I Almindelighed dækkede disse Tjenesteydelser og denne Handelsavance ikke Underbalancen, og Følgen deraf var, at vi maatte gøre Gæld i Udlandet. Vi laante jo med faa Aars Mellemrum i Frankrig, og vi havde ogsaa Varer paa Kredit. Det er en almindelig bekendt Sag, at da Krigen brød ud i 1914, havde vi en Gæld til Udlandet paa 800 Mill. Kr. Man kan altsaa ikke, saaledes som det ærede Medlem fra Bogense gjorde, sammenstille Handelsunderbalancen før Krigen med den Handelsunderbalance, vi har staaet overfor i 1919 og vil komme til at staa overfor i 1920. Det er ganske rigtigt, hvad Handelsministeren sagde, at de to Tal aldeles ikke taaler at blive sammenstillet, de taler hver sit Sprog.

Der har været skrevet og talt meget om, hvorvidt man skulde tage det i god eller daarlig Betydning, at Danmark havde en Handelsunderbalance. Det beror jo meget paa, hvad man anvender Pengene til. Hvis man køber Varer paa Kredit i Udlandet, gælder det blot om at faa disse Varer anvendt paa en saadan Maade, at man i det lange Løb ved Forbruget af dem kan øge sin Produktivitet. Hvis man køber Luksus for Pengene, hvis man ikke faar andet ud af dem end Fornøjelser, saa er Handelsunderbalancen absolut til Landets Fordærv. Man behøver ikke at gaa langt for at finde et Eksempel fra de enkelte Husholdninger, der illustrerer dette, og den enkelte Borger er i sin Husholdning, stort set, aldeles ikke stillet paa anden Maade end Staten. Hvis en Bonde optager et Kreditforeningslaan, er dette jo ikke ensbetydende med, at han er blevet daarligere stillet. Det beror paa, hvad han bruger Pengene til. Hvis han bruger sit nyoptagne Kreditforeningslaan til at dække Hustruens flotte Indkøb i Modebutikker, til at dække den Gæld, som hans flotte Sønner har lavet paa Restaurationer og andetsteds, hvis han bruger Pengene til at købe sig et flot Luksusautomobil for, er det givet, at han er blevet ringere stillet, end han var, saa er han afgjort paa Retur. Men hvis han bruger Pengene til at købe sig flere Avlsredskaber, flere Avlsdyr, Husdyr, til at bygge sig en ny Ladelænge eller en Ajebeholder for o. s. v., hvorved han kan øge sin Produktion og derved skaffe sig forøgede Indtægter, saa har det

været ham et Gode, at han har kunnet opnaa Laan. Ganske paa samme Maade er Staten stillet; man skal bedømme Statens Forhold præcis, som man skal bedømme den enkelte Borgers.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) mente, at man kunde forbedre Handelsbalancen her i Landet ved at opkøbe Varer i Tyskland, hos vor sydlige Nabo, i Stedet for at købe hos Vestmagterne. Det beror paa en Misforstaaelse, det er for saa vidt ganske ligegyldigt, hvor vi køber vore Varer, om vi køber dem i Tyskland eller i England eller Amerika. Jeg vil dog der til føje, at hvis man kunde anvende de Markbeholdninger, der ligger her i Landet, til Indkøb af Varer i Tyskland, var det en Fordel. Men det kan man ikke, og derfor maa Bankerne ogsaa nægte tysk Valuta, naar den begæres til forskellige Ting, som man skønner kan undværes; de Folk, der ligger med tyske Mark og har købt dem til en Kurs af 30—35, vil ikke sælge dem til en Kurs af 7—8 eller en halv Snes Procent, de beholder dem. Hver Gang man skal skaffe sig tyske Mark til Indkøb af tyske Varer, er Forholdet faktisk det, at vi maa anvende danske Kroner eller udenlandsk Valuta; man kan ikke til Indkøb af Varer i Tyskland erhverve sig Mark, der allerede er i det danske Folks Besiddelse, de er ikke til Fals i en Udstrækning, som betyder noget. Derfor er det ganske urigtigt at henvise til, at man kan forbedre den danske Valuta ved, at vi køber i Tyskland i Stedet for at købe i England eller Amerika. For øvrigt har Forholdet jo i den senere Tid udviklet sig dertil, at Tyskland i meget stor Udstrækning fordrer Varerne betalt i danske Kroner, i visse Tilfælde endog i Sterling.

Det ærede Medlem fra Sønder Vinge (Hedegaard) sagde, at selv om man vedtog dette Lovforslag, kunde man fortsat anvende danske Kroner eller udenlandsk Valuta ved Spekulation i Transithandel. Dette er rigtigt, men derved vil der heller ikke være sket nogen Skade. Man maa dog i al Almindelighed antage, at Folk i alt Fald efter den Lære, de nu har faaet, ikke i nogen nævneværdig Udstrækning vil hengive sig til Transithandel, som giver Tab, og forsaavidt Transithandelen giver Gevinst, kan ingen have noget imod, at der anvendes fremmed Valuta dertil, forsaavidt den er for Haanden. Det ærede Medlems Anke over Lovforslaget ud fra den Betragtning, at man jo alligevel kan anvende Penge til Transithandel,